

پخش فیلم های خصوصی افراد در ایران

آرش بهمنش

«رئیس پلیس ایران، هشدار داده برای اینکه تصویر خصوصی زنان، به بازار تصویر ویدئویی غیرمجاز راه نیابد، بانوان باید جانب احتیاط را رعایت کنند.»

سارا دخترتری بیست و پنج ساله، از شنیدن این جمله از زبان یک مقام امنیتی، متعجب می شود: «اگر رئیس پلیس هشدار داده که مواظب باشید، یعنی شعور اجتماعی مان پایین است. معنی دیگرش هم این است که برای جلوگیری از این کارها، نمی شود قانونی صادر کرد؛ انگار انتظار داریم این اتفاقات بیافتند، پس تذکر می دهیم که مردم خودشان مواظب باشند.»

وقتی از او می پرسیم که در استخرها یا مهمانی هائی که بوده، به سوء استفاده از فیلم برداری یا عکاسی فکر کرده یا نه، بدون این که معطل کند می گوید: «تا به حال بهش فکر نکردم. چون خیلی برایم مهم نبوده.»

با این حال کافی است به یکی از دست فروش های کنار میدان اصلی شهر مراجعه کنید و از او بخواهید سی دی منسوب به بازیگر سربال ترنگس را در اختیارتان بگذارند.

جامعه‌پسته

«کومرو می گی؟ فیلم دختر شوکت یا بهنوش بی؟ هر دو را دارم. با چند تا فیلم دیگر روی یک سی دی. هر سی دی ۲۰۰۰ تومان.»

می پرسیم: «فیلم پورنو چی داری؟»
«چی می خوای؟ اروپایی؟ آمریکایی؟ آسیای مرکزی؟»

می پرسیم فیلم این بازیگر ها طرفدار هم دارد؟

«صبح یک سری آوردم، الان دیگه ندارم. بخوای باید سفارش بدی برات نگه دارم.»

مهسا ۲۱ ساله، فیلم منسوب به هنرپیشه سربال تلویزیونی ترنگس را ندیده. «من اسکلم که هنوز نتوانستم این فیلم را ببینم. همه دوستانم دیده اند.»

«من این موضوع را در دانشگاه شنیدم و اولین حسی که داشتم دلسوزی برای آن دختر بود. به این فکر کردم که خیلی از همکلاسی های من با دوست پسرشون سکس داشته اند و این موضوع بین نوجوان ها و جوان ها دیگر عادی شده است، ولی فیلم این دختر پخش شده و این همه هم راجع بهش صحبت می شود. چقدر جامعه ما بسته است و چه اندازه بیکار که این جور مسایل، این قدر حساسیت برانگیز است و این قدر به سرعت پخش می شود.»

شروین، ۱۹ ساله هم از سر کنجکاوی دوست دارد این فیلم را ببیند و می گوید: «می خواهم ببینم اصل ماجرا چیست؟ عده ای می گویند دروغ است، عده دیگری می گویند راست است و خود خودش است. یکی می گوید خودش حواسش نیست که آتش فیلم برداری می شود، دیگری می گوید خودش هم متوجه است و با رضایت آتش فیلم گرفته شده است. یک عده می گویند حتی در فیلم دارد گریه می کند.» البته هستند کسانی که فیلم را ندیده اند و دیدن آن را مخالف اخلاقیات می دانند. بابک، ۵۵ ساله که دو دختر نوجوان هم دارد می گوید: «خیلی ها پیشنهاد کردند که فیلم را ببینم، ولی من به همه شان گفتم که هر کس این فیلم را ببیند، شریک جرم است.»

خشونت اجتماعی

«وقتی موضوع پخش فیلم هم آغوشی یک بازیگر را از دخترانم شنیدم، برای چندمین بار احساس کردم حرمت نیم بند حریم خصوصی افراد از بین رفت. اتفاقی که افتاده، یک موضوع کاملاً شخصی بوده، نه اجتماعی. اما اینکه چرا به این شکل وارد حوزه های عمومی شد، سوالی است که مسئولان باید جواب بدهند.»

به نظر بابک: «حرمت شکنی حریم خصوصی آدم ها از طریق تلویزیون یا تمسخر آن ها و نگه نداشتن حریم قومیت ها، و حرمت شکنی آن ها با وارد شدن نیروهای دولتی به حریم خصوصی مردم، با حرمت نگه نداشتن عروسی ها و مراسم خصوصی مردم و ارتباط جنس

های مخالف در خیابان ها، نتیجه اش بی توجهی جامعه به این حریم است.»

«خیلی مهم است در حالی که افراد به راحتی می توانند فیلم های پورنورا از طریق ماهواره ببینند، یا از خیابان تهیه کنند، چرا به دیدن فیلم های ایرانی گرایش پیدا می کنند. جامعه ما به وارد شوندگان به حریم خصوصی افراد مجوز می دهد. به نظر من، پخش چنین فیلم هائی از سر لذت نیست، نشانه وجود خشونت اجتماعی است.»

او نگران دخترهای خودش هم هست: «دو تا دختر دارم و باور کنید که نگران شان هستم. من اخبار مربوط به پخش فیلم استخر ها یا اعمال خشونت های جنسی در اتاق های پرو را در روزنامه ها می خوانم؛ آنهم وقتی که ماجرا تمام شده است. این ها مرا وحشت زده می کند. من از آن تجاوزهای نگاه، دستی و واقعی می ترسم. متأسفانه مرتب هم باید دخترهایم را با این خطرات آشنا کنم.»

اما هر چند فیلم های تولد یا عروسی، فیلم و عکس از استخرهای زنانه و یا اخبار مربوط به امکان تصویر برداری، مشاهده یا حتی تجاوز به زنان و دختران در اتاق های پرو در جامعه پخش شده و پلیس ایران هم در این باره به زنان و دختران هشدار داده، نگرانی از این اعمال در همه ایجاد نشده است.

خوش غیرتی

آزیتا، دانشجوی سال اول در یکی از شهرستان های شرقی ایران می گوید: «در مورد استخرها، شنیده ام که مثلاً کف آب دوربین می گذارند و تصویری می گیرند اما خود فیلمی در این باره ندیده ام. ولی فیلم عروسی دیده ام. چیز خاصی هم نبوده، مثل همه عروسی ها، بزن و برقص بوده. هیچ وقت هم برای خودم خیلی مهم نبوده که در جایی باشم و فیلمی بگیرند و فکر کنم این فیلم ممکن است سر از بازار هم در بیاورد. شاید از خوش غیرتی برادرهایم است.»

البته او کسانی را هم می شناسد که از این اتفاقات واقعا می ترسند: «دوستهای خودم بوده اند که در مورد فیلم تولد و اینها نگران بوده اند. حتی در تولد خود من، نمی گذاشتند از شون فیلم بگیرم. من هم چون به خانواده خود اطمینان داشتم، زیر زیر کی از شون تصویر گرفتم.»

آزیتا که در مورد فیلم و عکس در استخرها، اصلاً نگران نیست، دیده شدن در اتاق های پرو را موضوع مسخره و غیر قابل باوری می داند: «در استخر چون باید مخفیانه فیلم و عکس گرفت، از چهره نمی توانند تصویر بگیرند. بنابراین نگران کننده نیست. البته اگر بفهمم که در مورد خودم دارد این اتفاق می افتد یا افتاده، ناراحت می شوم، اما نگران نیستم، چون چهره ام معلوم نیست.»

«در مورد اتاق پرو، شنیده ام که بعضی از این اتاق ها، پشتش شیشه است، اما فکر می کنم چرت و پرت است. آخه کسی که نگاه می کند، چه چیزی می بیند؟ فکر نمی کنم هیچ مردی این قدر بیکار باشد که این کار را انجام دهد. این افراد حتی اگر ماشین هم نداشته باشند، باز هم می توانند یک خانم را ببرند جایی و کاری که می خواهند انجام دهند.»

پول، لذت یا بیماری؟

«انگیزه شان پول در آوردن است.» سپهر ۱۵ ساله، در حالی حرف را در مورد گیرندگان و پخش کنندگان تصاویر خصوصی افراد می زند که خدا را شکر می کند خواهر ندارد و می تواند کمتر نگران باشد

اما علی، که کارش عکاسی و فیلمبرداری از مجالس است، درباره انگیزه کسانی که این فیلم ها را وارد بازار می کنند معتقد است: «من فکر می کنم کسانی که تهیه کننده این فیلم ها و پخش کننده آن ها هستند، مریض اند. کسی که علم این کار را دارد و به صورت حرفه ای عکاس یا فیلمبردار است، چنین کاری نمی کند. به نظر من برای پول نیست. راه های دیگری هم برای پول درآوردن هست. البته شاید عده ای هم برای خوش گذرانی این کار را می کنند.»

او می افزاید: «در بازار دستفروشی، از این

قبیل فیلم ها پر است؛ طرفدار هم دارد. ولی من نمی دانم بینندگان فیلم های عروسی و تولد دیگران، در این فیلم ها، دنبال چی می گردند؟ آیا این افراد، خودشان خانواده ندارند و اگر دارند، آیا همراه با آن ها به این فیلم ها نگاه می کنند؟»

محمد رضا که او هم فیلمبردار و عکاس در یکی از شهرستان های اطراف تهران است، نظر دیگری درباره انگیزه تهیه کنندگان و پخش کنندگان این فیلم ها دارد: «انگیزه این افرادی توانده سوء استفاده یا خصوصیت شخصی باشد. البته بی توجهی مردم هم دلیل دیگرش است. افرادی هستند که به صرف داشتن کامپیوتر و نرم افزارهای مربوطه، کار میکس و مونتاژ فیلم های مراسم خصوصی افراد را انجام می دهند. من خودم به این افراد، به خصوص اگر جوان و مجرد باشند، کار نمی دهم. اما خیلی ها به این مسایل توجه نمی کنند. افراد زیادی سی دی مراسم خصوصی شان را می دهند به کسی که نمی شناسند تا برایشان کپی کند، او هم یک کپی از فیلم در دستگاه خودش نگه می دارد.»

بازار دست فروشی

«من اطمینان دارم این اتفاقات، کار عکاس و فیلمبردار نیست. درآمدی هم برایشان ندارد. معمولاً کسانی که کار عکاسی می کنند، تعهد خاصی هم ندارند. فیلم هائی هم که در بازار منتشر شده، به خصوص فیلم اخیر، حرفه ای نبوده که کار این گروه باشد.»

محمد رضا، با این صحبت ها، از هم صنف های خودش در رشته عکاسی و فیلمبرداری دفاع می کند.

علی پای فعالان میکس و کپی سی دی را به میان می کشد: «اتحادیه فیلمبرداران و عکاسان، گوشزد می کند که کارهای میکس و مونتاژ را پیش افراد معتمد بريد؛ به مردم هم توصیه می کند کار فیلم و عکس شان را جای مطمئن بدهند.»

بیژن، که در کنار فعالیت های تئاتری، کار میکس صدا و تصویر را هم در استودیوی کوچکی انجام می دهد، درباره امکان انتشار این قبیل فیلم ها به دست افراد حرفه ای در حوزه میکس و مونتاژ می گوید: «من خودم کار میکس و مونتاژ انجام می دهم، اما دوره ای شده که بین افراد این قشر، آدم سالم کم پیدا می شود.»

او از شنیدن ماجراهایی که برای هنرمندان تلویزیونی اتفاق افتاده ناراحت است و می گوید: «یکی از بازیگران تئاتر را به جرم دزدی گرفته بودند؛ قاضی گفته بود شما هنرمندا یا دارید دزدی می کنید یا فیلم سکسی بازی می کنید. این موضوع خیلی شرم آور است.»

صادق هم که کارش میکس و مونتاژ تصاویر عروسی و مهمانی های خصوصی است، تأیید می کند که افرادی که به کار میکس مشغولند، ممکن است در پخش این فیلم ها دخیل بوده باشند: «شنیده ام که همکارانم از این کارها کرده اند اما خودم دنبالش نبودم.»

او در مورد روشی که خودش در کارش دارد تا بتواند اعتماد مردم را جلب کند می گوید: «تبدیل فیلم به سی دی و میکس را یا جلوی خودشان انجام می دهم یا روی دستگاه خودشان، بدون هیچ رابط ذخیره کننده.»

رامین که نمی داند این فیلم ها از کجا وارد بازار می شوند و فقط می گوید: «برای خودم هم جالب است که بدانم منبع اصلی این طور فیلم ها کجاست؟»

از جوانک دست فروش که می پرسیم فیلم ها را از کجا تهیه می کند، می گوید: «از کرج، کهریزک، شهریار... من خودم بیشتر از کرج می آورم. آن جا کسی را دارم که از او می گیرم.»

حریم خصوصی

این، راه حلی است که بیژن تجویز می کند: «مشکل را می شود خیلی راحت حل کرد. این همه پرسنل در نیروهای انتظامی وجود دارد. بسیج شوند و بریزند در جاهایی که آگهی داده اند که کار میکس و مونتاژ را انجام می دهند؛ ببینند در دفتر کار و کامپیوترشان چه خبر است؟ آخه چطور می شود در سطح شهر، پر باشد از سی دی های عروسی و تولد مردم.»

اما صادق راه حل بلند مدت تری را پیشنهاد می دهد: «ما باید یک مرکزی داشته باشیم که به حرفه ای های این کار مجوز بدهد. مثل عکاس ها... که مجوز دارند به این ترتیب، اگر کسی سراغ فردی رفت که مجوز ندارد، پیه اش را به تنش مالیده که اتفاقی برایش بیافتد.»

او همچنین به لزوم پیاده شدن قانون کپی رایت اشاره می کند و می گوید: «با پیاده شدن قانون کپی رایت، قیمت نرم افزارهای آریژینال آن قدر گران می شود که برای هر کسی صرف نمی کند که کار میکس و مونتاژ را انجام دهد. الان این نرم افزارها به صورت کپی در بازار وجود دارد و هیچ قانونی هم برای جلوگیری از آن وجود ندارد. هر کسی با ارزان ترین قیمت می تواند یک کپی از نرم افزارهای میکس و مونتاژ را داشته باشد و این کار را انجام دهد.»

سپهر، نگرانی زیادی در مورد خانواده اش ندارد و معتقد است: «به هر حال کاری نمی شود برایش کرد. اگر بخواهند فیلمی بگیرند، هر جایی این کار را می کنند.»

ازینا از این موضوع ناراحت است که چرا بازیگری که این فیلم از او انتشار یافته نمی تواند شکایت کند: «شنیدم که این اتفاق برای یک خواننده ترک افتاد و رفت شکایت کرد. اما در ایران که این اتفاق می افتد، دختری را می گیرند. چرا کسی که به حریم شخصی اش تجاوز شده، نمی تواند شکایت کند؟»

بابک اعتقاد دارد که این اتفاقات باید در جامعه علنی شود. او در واکنش به خبر منتشر شده از قول رئیس پلیس ایران می گوید: «سانسور این اخبار، کمکی نمی کند. وقتی بدانند یک عده مراقب اند، هزینه انجامش، برایشان بالا می رود. در غیر این صورت آسیب های بعدی دامن گیر می شود و کسانی که نسبت به آن ها، خشونت انجام شده، خشونت طلب می شوند.»

رامین می گوید: «کسی به هشدارهای پلیس توجه نمی کند؛ یعنی کاری هم نمی تواند بکند. مگر وقتی کسی داخل اتاق پرو می رود، به دور و برش نگاه می کند که ببیند درزی چیزی هست یا نه، و تازه اگر هم نگاه کند، مگر چیزی می فهمد؟»

فتنه! چه فتنه ای بپا خواهد کرد!؟

سیاوش اوستا

در بازی جهانی یکبار دیگر سرمالاهای تهران بی کلاه می ماند! و یا کلاه سرشان خواهد رفت!! و آن جریان درگیری اسرائیل و فلسطین است!!

در صورتیکه ملت ایران در فقر و تنگدستی و گرسنگی و تن و کلیه فروشی بسر می برد، میلیونها دلار در ماه به فلسطینی ها، لبنانی ها سوریه ها و آفریقاییها و دیگر ملت هائی که پشت سر رهبری ملاها سینه زنی دروغین می کنند پرداخت میشود و در حالیکه آمریکا و اسرائیل روز بروز در جهت استقرار صلح با فلسطینی ها پیش رفته و سر ملاها بی کلاه ماند!

نخست وزیر و وزیر خارجه اسرائیل رسماً اعلام کرده اند که طی ۲ ماه گذشته بیش از پنجاه بار در خانه های درسته و یا در هتلها دور از چشم خبرنگاران در اورشلیم با فلسطینی ها مذاکرات سازنده ای به منظور استقرار صلح انجام داده اند!! بازگشت به مرزهای ۱۹۶۷ و تقسیم اورشلیم و پذیرفتن حماس در دولت فلسطین از جمله توافقات بوده است، نخست وزیر اسرائیل حتی اعلام کرد که با سوریه ها هم در حال مذاکره است! و جمهوری اسلامی که سالها نفت مجانی و دلارهای ملت ایران را به این کشور پیشکش کرده و می کند هنوز نه تنها شیرهای نفت را نبسته است که در پی عیان شدن موارد بسیاری از جمله زدن عماد مغنیه و نابودی پایگاههای اتمی در حال ساخت جمهوری اسلامی ایران در زمینهای کرایه ای سوریه و تنش آفرینی های ضد شیعی از مرزهای سوریه در عراق و غیره که بگونه ای خنجر زنی از روبرو به ملاهای تهران بوده است!! هنوز موجب انجام عکس العملی جدی در تهران اسلامی نشده است!

اما بازی جدیدی که جنجال بزرگی راه انداخته است فیلم فتنه ساخته یکی از نمایندگان پارلمان هلند است که در پی روابط اقتصادی چند میلیارد دلاری ملاها با این کشور، باز هم یک هنرمند نه تنها به ریش ملاها که به کل تاریخ اسلام سیاسی آنها خندید!

www.awesta.com

انتشار فیلم ضد اسلامی نماینده پارلمان هلند در اینترنت

خیرت ویلدرز، نماینده استگرای پارلمان هلند، فیلم جنجالی خود، که در آن اسلام را به ترویج خشونت متهم می کند، را در اینترنت منتشر کرده است. این فیلم پانزده دقیقه ای، که «فتنه» نامیده می شود، با این هشدار آغاز می شود که این فیلم حاوی تصویری تکان دهنده ای است. این فیلم روی وبسایت ویدئویی Live Leak منتشر شد اما یک روز بعد این وبسایت آن را حذف کرد.

این فیلم تصویری از حمله یازدهم سپتامبر، بمب گذاری های لندن و مادرید به همراه تلاوت آیات قرآن نمایش می دهد. دولت هلند در حالی که نگران پیامدهای انتشار این فیلم است، کوشیده است تا از این اقدام خیرت ویلدرز فاصله بگیرد. این در حالی است که پیش از انتشار این فیلم مسلمانان افغانستان تاکنون زنی خشم خود را نسبت به این اقدام نشان داده اند و دولت های ایران و پاکستان از این اقدام انتقاد کرده اند.

نخست وزیر هلند ماه گذشته اعلام کرده بود که دولت های اروپایی با هلند هم عقیده هستند که مطابق اصل آزادی بیان در قانون اساسی، نمی توان جلوی پخش فیلم ضد قرآن یک نماینده هلندی را گرفت.

یان پیتر بالکنند، نخست وزیر هلند گفته بود: «حتی اگر از پایه با این نگاه مخالف باشیم، این توجیه نمی کند که علیه ویلدرز [سازنده فیلم] خشونت به خرج دهیم.» در این فیلم همچنین ناگرا هائی از رشد جمعیت مسلمانان در هلند و اروپا نمایش داده می شود و سپس پس از نمایش نوشته «اینده هلند؟» تصویری از کودکان با صورت های خون آلود و زنی که سنگسار می شود، نمایش

داده می شود. شبکه های تلویزیونی هلند از پخش این فیلم خودداری کرده اند و یک شرکت اینترنتی آمریکایی، وب سایتی را که این نماینده پارلمان هلند برای انتشار فیلم خود از این شرکت خریده بود مسدود کرد.

کارشناسان هلند نگرانی خود را از تحریم کشورهای اسلامی و همچنین جان ۲۵ هزار هلندی که در کشورهای اسلامی زندگی می کنند، ابراز کرده اند.

آقای ویلدرز ماه گذشته از این که هیچ شبکه ای حاضر به پخش این فیلم نیست، اظهار نارضایتی کرد، اما گفته بود که احتمالاً روز ۲۸ مارس، در مرکز مطبوعاتی پارلمان، این فیلم را به نمایش خواهد گذاشت و پس از آن این فیلم بر روی اینترنت منتشر می کند.

آقای ویلدرز پائیز گذشته مدعی شد که در فیلمش، آنچه را که وی «طبیعت فاشیستی قرآن» توصیف می کرد، افشا می کند و کتاب مقدس مسلمانان را با کتاب «بزدل» هیتلر مقایسه کرد.

او نزدیک به یک سال پیش گفته بود اگر مسلمانان می خواهند در هلند بمانند، «باید قرآن را پاره کنند و دور بینازند.»

ایران، مصر و پاکستان، از فیلم به عنوان «حمله ای عبث» انتقاد کرده و تهدید کرده بودند که هلند را تحریم اقتصادی خواهند کرد. در سال ۲۰۰۴، ۲۰۰۴ تنوون گوگ، فیلمساز هلندی، به خاطر فیلم ده دقیقه ای ضد اسلام تسلیم، با ضربات چاقوی یک هلندی مراکشی تبار به قتل رسید. در آن فیلم، تصاویر زنان عربی دیده می شد که بر نشان آیات قرآن حک شده بود